

महाराष्ट्र राज्य विद्युत वितरण कंपनी मर्यादित
ग्राहक तक्रार निवारण मंच
कोल्हापूर परिमंडळ, कोल्हापूर यांचे समोर

ग्राहक तक्रार क्र. १००-२०१०/

दिनांक :

श्री. मनोहर दुंडप्पा कोरे,
स्टेशन रोड, कोरोची,
ता. हातणकंगले, जि. कोल्हापूर

अर्जदार

विरुद्ध

- १) कार्यकारी अभियंता (का.) तथा नोडल ऑफीसर,
म.रा.वि.वितरण कं.लि., संवसु मंडळ कार्यालय,
मंडल कार्यालय, ताराबाई पार्क, कोल्हापूर
पक्षकार
- २) कार्यकारी अभियंता
म.रा.वि.वि. कंपनी मर्यादित,
विभागीय कार्यालय, इचलकरंजी, जि. कोल्हापूर
- ३) उप कार्यकारी अभियंता,
म.रा.वि.वि. कंपनी मर्यादित,
ब उप विभागीय कार्यालय, इचलकरंजी

विरुद्ध

कोरम :-

- १) श्री. बी.जी. पवार, अध्यक्ष,
- २) श्री. जी.बी.पानकर, सदस्य-सचिव
- ३) श्री. जी.सी. लेले, सदस्य

महाराष्ट्र राज्य विद्युत नियामक आयोग

(ग्राहक तक्रार निवारण मंच)

विनियम २००६ मधील ८.२ चे तरतुदीनुसार

न्याय निर्णय

श्री. बी.जी. पवार, अध्यक्ष, ग्रा.त.नि.मंच, कोल्हापूर खालील प्रमाणे न्याय निर्णय देत आहेत.

श्री. मनोहर दुंडप्पा कोरे, स्टेशन रोड, कोरोची, ता. हातणकंगले, जि. कोल्हापूर यांनी अनुसूचि अ मध्ये महाराष्ट्र विद्युत नियामक आयोग (ग्राहक गा-हाणे निवारण मंच व विद्युत लोकपाल) विनियम २००५ चे नियम ६.४ व ६.१० नुसार मंचाकडे वितरण कंपनीविरुद्ध दि. ६.५.२०१० ला तक्रार दाखल केली. त्याचा तपशील खालील प्रमाणे -

तक्रारदार हे वितरण कंपनीचे ग्राहक आहेत. त्यांचा ग्राहक क्र २५०३७००००८५५/३ आहे. त्यांचे म्हणण्यानुसार सर्व्हीसींग सेटरसाठीचे कनेक्शन आहे. सदर ८ एच.पी.चे कनेक्शन दि. २९.९.१९८८ मंजूर झाले आहे. तक्रारदार यांनी मंजुरीच्या तारखेपासून पूर्ण बीले भरली आहेत.

वितरण कंपनीच्या अधिकाऱ्यांनी सदरचा विद्युत पुरवठा हा सर्व्हीसींग सेटरसाठी मंजूर असून त्याची देयके औद्योगिक ग्राहक म्हणून परिगणना केली होती. त्यानंतर तक्रारदारास व्यापारी दराने देयक तयार करून त्याच्या फरकाचे बील देण्यात आले, कारण अशी बाब कंपनीच्या निदर्शनास आल्यानंतर कारवाई करण्यात आली. तक्रारदारास नोटीस देवून विद्युत पुरवठा खंडित करण्यात आला. त्यापूर्वी दि. १५.२.२०१० ला नोटीस क्र. ६३२ ने तक्रारदार यांस वापरात बेकायदेशीर बदल म्हणून वीज कायदा २००३ मधील कलम १२६ नुसार रु. ७४९३०/- चा दंड आकारण्यात येवून दंड न भरलेस ७ दिवसांत वीज पुरवठा खंडित करण्याची सूचना देण्यात आली. तक्रारदार यांनी सदरची मागणी बेकायदेशीर असल्याचे वि.प.स कळविले. तक्रारदाराचा वीज पुरवठा खंडित झाल्यामुळे क्ष फॉर्ममध्ये अंतर्गत तक्रार निवारण कक्षा, कोल्हापूर यांचेकडे तक्रार दाखल केली. त्यानंतर मंचाकडे तक्रार क्र. ६३/२०१० अंतरिम आदेशासाठी दाखल केली. त्यामध्ये तक्रारदार यांनी रु. १०,०००/- व रिकनेक्शन चार्जेस भरल्यानंतर त्यांना विद्युत पुरवठा जोडून देण्यात यावा असे आदेश दिले.

अंतर्गत कक्षाच्या आदेशाच्या नाराजीने प्रस्तुतचे अपील मंचाकडे दि. ३.५.२०१० ला दाखल केले आहे. अंतर्गत कक्षाने वीज कायदा २००३ कलम ५६ (२) अन्वये चुकीच्या गेलेल्या बिलाची वसुली दोन वर्षांपर्यंत करता येते त्याप्रमाणे दिलेले रिकव्हरीचे बील योग्य आहे असे त्यांच्या दि. १५.४.२०१० च्या आदेशात नमूद केले आहे.

तक्रारदाराच्या म्हणण्यानुसार सुरुवातीपासून मंजूर कारणासाठीच वीज वापर करीत आहे, परंतु वि.प.च्या अधिकाऱ्यांनी विद्युत पुरवठा खंडित करून मानसिक त्रास व आर्थिक नुकसान केले याबद्दल भरपाई मंजूर करावी अशी मागणी केली. तसेच भरलेले रु. १०,०००/- चालू बिलात जमा करावी व टॅरिफ दर फरक असल्याने तो वसूल करण्याचा ५६(२) प्रमाणे कंपनीस अधिकार आहे हा अंतर्गत कक्षाचा निर्णय मान्य नाही.

वितरण कंपनीने आपल्या दि. २४.५.२०१० च्या लेखी अहवालात श्री. मनोहर दुंडाप्पा कोरे यांचे श्री फेज औद्योगिक कनेक्शनची तपासणी शाखा अभियंता शहापूर इचलकरंजी यांनी दि. २.२.२०१० रोजी केली असता सदर कनेक्शनचा वापर औद्योगिक वापराऐवजी व्यावसायिक (सर्व्हीसींग सेंटर) प्रमाणे होत असलेचे निदर्शनास आले. ग्राहकाची वीज देयके औद्योगिक दर संकेताप्रमाणे होत आहेत. यामुळे ग्राहकास मागील दोन वर्षांच्या फरकाची औद्योगिक वापराऐवजी व्यापारी पध्दतीने सुधारीत वीज देयक रु. ७४९३०/- देणे आलेले होते. सदर सुधारीत वीज देयके यातील फरक सिंगल दराप्रमाणे आकारण्यात आलेले आहेत व दंडाची अथवा व्याजाची आकरणी केलेली नाही. आपल्या म्हणण्या पुष्ट्यर्थ कोल्हापूर ग्राहक मंच यांचा तक्रार क्र. १९९/०९ मधील आदेश तसेच मा. लोकपाल, मुंबई यांच्याकडील याचिका क्र.४२/२००७ मधील आदेश यामध्ये बिलाची २ वर्षांपर्यंत वसुली करता येते असा निकाल दिला आहे ते जोडलेले आहेत.

प्रस्तुतची तक्रार मंचासमोर दि. ९.६.२०१० सुनावणी घेतली असता, तक्रारदार स्वतः हजर, प्रतिनिधी श्री. गळदगे हजर. वितरण कंपनीतर्फे श्री. शिंदे, उप कार्यकारी अभियंता, श्री. कोळेकर, विभागीय लेखापाल हजर. तक्रारदाराचे प्रतिनिधी यांनी मंचासमोर सांगितले की, तक्रारदार यांना मंजूर केलेले सर्व्हीस कनेक्शन आहे. सॅक्शन ऑर्डरची प्रत सोबत जोडली आहे.

तक्रारदार यांनी मंजुरीच्या तारखेपासून म्हणजे दि. २९.९.१९८८ बीले भरली आहेत. वि.प. च्या अधिकाऱ्यांनी घाईगडबडीने वीज कायदा २००३ मधील कलम १२६ खाली नोटीस देवून ५०% रक्कम भरणा न केल्यास वीज तोडणीची नोटीस दिली. त्यानुसार तात्पुरता विद्युत पुरवठा खंडित केला व मा. मंचाच्या आदेशाप्रमाणे रु. १०,०००/- भरून दि. ११.३.२०१० रोजी वीज पुरवठा चालू केला. त्यामुळे अंतर्गत कक्षाने दिलेल्या आदेशानुसार २ वर्षांपर्यंत बिलाची वसुली कलम ५६(२) प्रमाणे करता येते व टॅरिफमधील फरकामुळे ही रक्कम तक्रारदाराकडे देय आहे ही चूक असून नोटीस रद्द करावी व भरलेले रु. १०,०००/- बिलापोटी जमा करणेसाठी आदेश द्यावेत अशी विनंती केली. तक्रारदाराचे कनेक्शन चेक करतांना वापर औद्योगिक वापराऐवजी व्यावसायिक (सर्व्हिसिंग सेंटर) प्रमाणे होत असलेचे निदर्शनास आले. यामुळे ग्राहकास मागील दोन वर्षांच्या फरकाची औद्योगिक वापराऐवजी व्यापारी पध्दतीन सुधारीत पुरवठा वीज देयक रु. ७४१३०/- चे कोटेशन देण्यात आले. सुरुवातीच्या नोटीसमधील स्टॅन्ड कलम १२६ प्रमाणे, मागे घेण्यात आला आहे. कलम ५६(२) प्रमाणे मागील २ वर्षांतील बिलाची थकबाकी वसूल करता येते. टॅरिफ लावतांना चूक झाली. चूक लक्षांत आल्यानंतर सुधारित बील तक्रारदारास देण्यात आले, त्यामुळे ते भरणे जरूरी होते. तक्रार निकाली काढावी असे मंचासमोर प्रतिपादन केले.

वरील विवेचनावरून खालील मुद्दे निर्णयासाठी उपस्थित होत आहे.

१) तक्रारदार यांनी मागणी केल्याप्रमाणे दि. १५.२.२०१० ची नोटीस क्र. ६३२ मधील मागणी रद्द करणे योग्य होईल काय ?

उत्तर : नाही

२) तक्रारदार यांनी मागणी केल्याप्रमाणे मानसिक त्रास व आर्थिक नुकसानी बाबत भरपाई मिळण्यास ते हक्कदार आहेत काय ?

उत्तर : नाही

आदेश ?

तक्रार फेटाळण्यात येत आहे. अंतरिम आदेशानुसार भरलेले रु. १०,०००/- सुधारीत बिलाच्या रकमेपोटी जमा करण्यात यावेत.

कारणमिमांसा

उभयबाजूंचे कथनानुसार तक्रारदार हा वितरण कंपनीचा जुना ग्राहक आहे. तक्रारीसोबत जोडलेल्या सॅक्शन ऑर्डर प्रमाणे सर्व्हिस सेंटरसाठी ८ एचपीचे वीज कनेक्शन त्यांना देण्यात आले आहे, त्यानुसार बीले भरण्यात आलेली आहेत. त्यांस वि.प.चे दुमत नाही. सॅक्शन ऑर्डरवर परवाना क्र. ३२१/ ८८-८९ औद्योगिक असा आहे. प्रस्तुतच्या तक्रारीस कारण म्हणजे दि. २.२.२०१० रोजी शाखा अभियंता, शहापूर, इचलकरंजी यांनी तपासणी केली असता सदर कनेक्शनचा वापर औद्योगिक वापराऐवजी व्यावसायिक (सर्व्हिसिंग सेंटर) प्रमाणे होत असलेचे निदर्शनास आले. बीले औद्योगिक दर संकेताप्रमाणे देण्यात आलेली आहेत. त्यामुळे २ वर्षांच्या फरकाचे औद्योगिक वापराऐवजी व्यापारी पध्दतीने सुधारीत वीज देयक रु. ७४१३०/- देणेत आले. त्याचा तपशील उत्तरासोबत दिलेला आहे. जानेवारी २००८ पासून पुढे डिसेंबर २००९ पर्यंत सिंगल दराने एकूण रक्कम रु. ७४१३२.२१ दाखविली आहे. प्रस्तुतची आकारणी टॅरिफ प्रमाणे आहे व त्याच्या सत्यतेबाबत तक्रारदार यांनी वाद उत्पन्न केला नाही.

येथे एक गोष्ट स्पष्ट करावीशी वाटते की, मूळ मंजुरी सर्व्हिसिंग सेंटरसाठी असली तरी सदरचे औद्योगिक कनेक्शन आहे, परंतु त्यावेळच्या प्रचलित बिलिंग सिस्टीमप्रमाणे बिलाची आकारणी करण्यात येत होती. विद्युत कायदा २००३ व त्यानंतर मा. विद्युत नियामक आयोगाचे वेळोवेळी मंजुरीनुसार टॅरिफप्रमाणे बीले वितरण कंपनी ग्राहकांना देते.

मा. आयोगाच्या आदेशाप्रमाणे सदरच्या टॅरिफ ऑर्डरची प्रसिध्दी वर्तमानपत्रातून व कार्यालयात, ग्राहकांना माहिती व्हावी म्हणून करण्यात येते, त्यामुळे प्रस्तुतच्या तक्रारदार यांनी बदललेल्या टॅरिफची नोंद घेणे आवश्यक होते. Buyer to be aware या म्हणीनुसार तक्रारदार हा वर्षानुवर्षे वीज वापर करून बील भरत आहे. विद्युत कायदा २००३ च्या कायद्यानंतर मा.आयोगाने वेळोवेळी मंजूर केलेल्या टॅरिफ प्रमाणे व वीज वापराच्या प्रकाराप्रमाणे वीज बीले वि.प. देवू शकते. तक्रारदाराच्या सुदैवाने सदरच्या कनेक्शनची वीज देयके जुन्याच टॅरिफप्रमाणे देण्यात आली ही बाब निदर्शनास आल्यानंतर सिंगल दराने जानेवारी २००८ ते डिसेंबर २००९ या कालावधीतील फरक काढून त्याची मागणी वि.प.ने तक्रारकडे केली आहे. अर्थात हे खरे की, सुरुवातीला नोटीसमध्ये कलम १२६ विद्युत कायदा २००३ चा उल्लेख नाही, परंतु नंतर मंचासमोर सांगितल्याप्रमाणे सदरची नोटीस मागे घेण्यात आली आहे किंवा त्यानुसार कारवाई केलेली नाही, केवळ मागणीसाठी नोटीस देण्यात आली आहे व त्यामध्ये दंड व व्याज न लावता मागणी केलेली आहे.

दि. ९.३.२०१० च्या अर्जात (झेरॉक्स कॉपी) अर्जदाराने, “ यदाकदाचित सदर दरपत्रकात फरक झाला असल्यास नोटीसीने कळविले आवश्यक होते. “ असे म्हटले आहे. याचा अर्थ तक्रारदार यांस दराप्रमाणे फरक होतो याची जाणीव आहे व असणे आवश्यक आहे. तक्रारदाराचे असे म्हणणे की, त्यांना कुठल्याही प्रकारची कायदेशीर नोटीस न देता तसेच कलम १२६ नुसार बाजू मांडण्याची संधी न देता केलेले वीज तोडणीचे कृत्य अन्यायकारक आहे. केवळ टॅरिफ ऑर्डर मंजूर झाल्यानंतर वि.प.ने दरात बदल झाला ती नोटीस दिली नाही म्हणून तक्रारदार सदरची रक्कम देण्याचे टाळू शकत नाही किंवा त्यात सूट मागता येणार नाही.

तक्रारदार यांनी कलम ५६.२ नुसार चुकीच्या गेलेल्या बिलाची वसुली २ वर्षांपर्यंत करता येते ही बाब व अंतर्गत कक्षाचा या बाबतचा निर्णय मान्य नाही. त्याचे कुठलेही भरीव कारण दिले नाही केवळ कायदेशीर नोटीस दिली नाही किंवा नवीन दर आकारणी करतांना नोटीस देण्यात आलेली नाही एवढेच म्हटले आहे. अशा प्रकारची २ वर्षांपर्यंतच्या बिलाची मागणी करता येते का ? याचे उत्तर होय असे देता येईल. त्यासाठी जिल्हा ग्राहक तक्रार निवारण मंच, कोल्हापूर यांचा दि. २५.३.२०१० चा केस क्र. १९९/२००९ मधील आदेशाचा वि.प.ने संदर्भ दिला आहे. या केसमध्ये मा. मंचाने वितरण कंपनीची कुठलेही सेवा त्रुटी नाही या कारणावरून तक्रार फेटाळली आहे. वितरण कंपनीस अशी दुरुस्त देयके देता येतात व मीटर सुस्थितीत असल्याने सुधारित देयके पाठविण्याचा वि.प.स अधिकार आहे असे निरीक्षण नोंदविले आहे. या केसमध्ये कलम ५६(२) चा ऊहापोह केलेला नाही. असो. तसेच मा. लोकपाल, मुंबई यांच्याकडील याचिका क्र.४२/२००७ मधील आदेश या प्रकरणातील तक्रारीस लागू होतो, त्यामुळे ते आदेश या प्रकरणास लागू करून रु. ७४९३०/- ही दोन वर्षातील फरकाची रक्कम सिंगल दराने दंड व व्याज न लावता वि.प.ने मागणी केलेली रक्कम योग्य व मुदतीत आहे असे म्हणावे लागेल.

केस क्र. ४२/२००७ मध्ये श्री. गजानन आर. नाईक विरुद्ध महाराष्ट्र राज्य विद्युत वितरण कंपनी मर्यादित यामध्ये वितरण कंपनीने ग्राहकाच्या मिटरमधील मल्टीप्लायिंग फॅक्टरमधील दुरुस्तीच्या कारणावरून सप्लीमेंटरी बिलाची ग्राहकाकडून मागणी केली. मा. ग्राहक मंच भांडूप यांनी तक्रारदार हा तशी बीले देण्यास जबाबदार आहे असे आदेशात म्हटले आहे. परंतु तो काळ २९.११.२००३ ते ८.९.२००५ चा आहे. या प्रकरणातील मा. विद्युत लोकपाल यांच्या आदेशातील पॅरा.१० मध्ये भांडूप मंचाचा आदेशामध्ये कालावधीचा फरक करून तो कालावधी २५.११.२००४ ते २५.११.२००६ त्यामध्ये २ वर्षांच्या कालावधीतील सप्लीमेंटरी बील मान्य करून वसूल करणेत येतात व तक्रारदार यांस तसे आदेश दिले.

मा. लोकपाल यांचे आदेशातील पॅरा. ८ मध्ये वि.प.ने २ वर्षातील थकबाकीच्या रकमेची मागणी केली ती योग्य आहे काय ? असा मुद्दा घेतला आहे. मा. लोकपाल यांचे केस क्र. २७/२००६ दि. १८.७.२००६ च्या आदेशातील पॅरा २५, २६ मध्ये The issue of recovery of old arrears was exhaustively dealt असे निरीक्षण केले आहे. पॅरा. २५ मध्ये निरीक्षण कोट केले आहे ते खालील प्रमाणे –

The issue of the bills belatedly by the Distribution Licensee and that too because of their own mistake can not be approved to provide additional leverage to the distribution licensee against the consumer protection in the light of the provisions under Electricity Act, 2003. It should also be understood that Section 56(2) balances the interest of both the Distribution Licensee and the consumer. On one hand it empowers the Distribution Licensee to disconnect supply of electricity in case of neglect to pay. On the other hand, the responsibility is cast upon the Distribution Licensee to claim and recover the arrears within two years from the date when such sum becomes first due. Two years is quite an adequate period available to the Distribution Licensee to raise the bills towards the arrears if remained unclaimed for any reason, which in this case, was due to manual error. In such a situation, it would be unreasonable to interpret the provisions of Section 56 (2) in a manner to give a blanket authorization to the Respondent without any time limit to claim the old arrears if any. Moreover, upon issue of the bills in keeping with the provisions of the Section 56(2), the Distribution Licensee is free to recover the same by any remedy permissible under law including by way of suit as provided under Section 56(1) of the Electricity Act, 2003. This gives sufficient latitude to safeguard the interest of the Distribution Licensee. It is also an admitted position that the claim of the Distribution Licensee does not extinguish even beyond the period of limitation but only the remedy gets barred.

मा. विद्युत लोकपालांच्या या आदेशास रिट पिटीशन नं. २२२१ ऑफ २००६ ने उच्च न्यायालयात चॅलेंज केले होते. त्यांस अनुसरून मा. उच्च न्यायालयाने दि. ५.१०.२००६ च्या निर्णयात कलम ५६(२) च्या तरतुदींचा ऊहापोह करून त्याच्या कायदेशीर परिणामांची चर्चा केली. त्यामध्ये महत्वाचे निरीक्षण खालील प्रमाणे –

In our opinion , sub-section (2) only provides a limitation, that the recourse to recovery by cutting of electricity supply is limited for a period of two years from the date when such sum become due. As long a sum is due, which is within two years of the demand and can be recovered, the licensee of the generating company can exercise the power of coercive process of recovery by cutting of electricity supply. This is a special mechanism provided to enable the licensee or the generating company to recover its dues expeditiously. The Electricity Act has provided that mechanism for improvement of supply of electricity and enable the licensee or generating company to recover its dues. Apart from the above mechanism, independently it can make recovery by way of a suit. In our opinion, therefore, the impugned order passed by the Electricity Ombudsman does not suffer from any error apparent on the face of the record and consequently there is no merit in this petition.

पॅरा. १० मध्ये मा. लोकपाल यांनी निरीक्षण केलेप्रमाणे –

However, the Appellant's argument that he was not aware of the replacement of C.T. unit and therefore the Respondent should not charge him the differential bill, does not have any merit and deserves to be rejected.

हेच तत्व हातातील केसला लागू करुन तक्रारदाराचे म्हणणे दरपत्रकात फरक झाल्याचे नोटीसीने कळविणे जरूरी होते, तसे न केल्याने फरकाची रक्कम माझ्याकडून वसूल करुन करता येणार नाही हे म्हणणे कायदेशीर नाही, ग्राह्य धरता येणार नाही. त्यामुळे वि.प.च्या २ वर्षातील फरकाची, वीज वापराची देयके वसुलीची मागणी फेटाळणे अयोग्य होईल. यावरुन मुद्दा क्र.१ चे उत्तर नाही असे द्यावे लागेल.

तक्रारदार यांनी आपल्या तक्रारीत दि. ८.३.२०१० ते ११.३.२०१० या ३ दिवसांत बेकायदेशीररित्या विद्युत पुरवठा खंडित केल्यामुळे झालेल्या मानसिक व आर्थिक नुकसानीची भरपाई मंचाने मंजूर करावी. वि.प.ने दि. १५.२.२०१० ला नोटीस देवून फरकाची रक्कम भरावी अन्यथा वीज पुरवठा ७ दिवसांत खंडित करण्यातची तक्रारदारास नोटीस दिली होती, तथापी मागणी करुनही तक्रारदार यांनी पैसे भरले नाहीत. मंचाने अंतरिम आदेश दिल्यानंतर वि.प.ने वीज जोडणी केली. वीज देयकाची मागणी करतांना तक्रारदार यांस आपण वीज देयके औद्योगिक दर संकेताप्रमाणे भरत आहोत व वापर व्यावसायीक (सर्व्हीसींग सेंटर) प्रमाणे करत आहोत याची जाणीव आहे. वितरण कंपनीच्या ही बाब लक्षांत आल्यानंतर २ वर्षातील औद्योगिक व व्यावसायीक दरातील फरकाची आकारणी करुन सुधारित वीज देयक तक्रारदारास देण्यात आले. त्या मागणीची पूर्तता न केल्याने तक्रारदाराचा वीज पुरवठा तात्पुरता खंडित केला व त्यानंतर जोडणी केली. यापूर्वी निरीक्षण केल्याप्रमाणे दरपत्रकातील फरक झाला असल्याने मागणी केली याची पुरेपूर जाणीव तक्रारदार ग्राहकास आहे. त्यामुळे भरपाईची मागणी कायदेशीर नाही, ती फेटाळणे योग्य होईल. मुद्दा क्र. २ चे उत्तर नकारार्थी देण्यात येत आहे.

प्रस्तुतची तक्रारीची सुनावणी मंचासमोर दि. ९.६.२०१० रोजी घेण्यात आली. मंचासमोर दाखल केस क्र. ५९,६०/२०१०, ६१/२०१० कोल्हापूर, इचलकरंजी येथील प्रकरणे व सोलापूर येथील केस क्र. २०१/२००९, २२/२००९ तसेच उमा चॅरिटेबल ट्रस्ट, जत (केस क्र. ८०/२०१०) व डी.डी.एफ. ची प्रकरणे यामध्ये मंचाचा बराच वेळ गेल्याने सदरची तक्रार २ महिने मुदतीत निकाली काढणे शक्य झाले नाही.

आदेश

- १) तक्रार फेटाळण्यात येत आहे.
- २) खर्चाबाबत आदेश नाही
- ३) या निर्णयाविरुद्ध तक्रारदार यांना अपील करावयाचे असलेस त्यांना आदेशाच्या तारखेपासून ६० दिवसांचे आंत मा. विद्युत लोकपाल, केशवा, बांद्रा-कुर्ला कॉम्प्लेक्स, बांद्रा (पूर्व), मुंबई-५१ यांजकडे करता येईल.

दिनांक :

(बी. जी. पवार)

अध्यक्ष

श्री. जी.बी.पानकर, सदस्य सचिव

:

श्री. जी. सी. लेले, ग्राहक सदस्य

:

एकमताच्या / बहुमताच्या आदेशाची अंमलबजावणी करण्यात यावी.

(बी. जी. पवार)

अध्यक्ष

